

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof (Nemecko) 3. januára 2014 — trestné konanie proti Thi Bich Ngoc Nguyen a Nadine Schönherr

(Vec C-2/14)

(2014/C 71/20)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönherr

Ďalší účastník konania: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Prejudiciálna otázka

Sú lieky podľa definície smernice 2001/83/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 6. novembra 2001, ktorou sa ustanovuje zákonník spoločenstva o humánných liekoch⁽¹⁾, ktoré obsahujú „určené látky“ uvedené v nariadeniach (ES) č. 273/2004⁽²⁾ a (ES) č. 111/2005⁽³⁾, podľa článku 2 písm. a) týchto nariadení v každom prípade vyňaté z pôsobnosti týchto nariadení, alebo to platí iba v prípade, keď je zloženie liekov také, že ich nemožno v zmysle uvedených nariadení jednoducho použiť alebo extrahovať ľahko dostupnými alebo ekonomicky výhodnými prostriedkami?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 311, s. 67; Mim. vyd. 13/027, s. 69.

⁽²⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 z 11. februára 2004 o prekurzoroch drog (Ú. v. EÚ L 47, s. 1; Mim. vyd. 15/008, s. 46).

⁽³⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 111/2005 z 22. decembra 2004, ktorým sa stanovujú pravidlá sledovania obchodu s drogovými prekurzormi medzi Spoločenstvom a tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 22, 2005, s. 1).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein oikeus (Fínsko) 6. januára 2014 — Christophe Bohez/Ingrid Wiertz

(Vec C-4/14)

(2014/C 71/21)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolaťel: Christophe Bohez

Odporkyňa v odvolacom konaní: Ingrid Wiertz

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 2 nariadenia Brusel I⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že spory, v ktorých ide o vymáhanie pokuty (astreinte), ktorá bola stanovená v spore týkajúcom sa rodičovskej starostlivosti a práva styku s dieťaťom na účely zabezpečenia hlavnej povinnosti, nespádajú do pôsobnosti nariadenia?
2. Ak vyššie uvedené spory spadajú do pôsobnosti nariadenia Brusel I, má sa článok 49 tohto nariadenia vykladať v tom zmysle, že pokuta stanovená za každý deň, ktorá je v členskom štáte pôvodu vykonateľná priamo v stanovenej výške, ktorej konečná výška sa však môže meniť na základe návrhu alebo tvrdení povinného, je v členskom štáte vykonateľná až vtedy, keď sa v členskom štáte pôvodu osobitne určí jej konečná výška?
3. Ak vyššie uvedené spory nespádajú do pôsobnosti nariadenia Brusel I, má sa článok 47 ods. 1 nariadenia Brusel I⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že presadzovacie a zabezpečovacie opatrenia, ktoré sa týkajú rodičovskej starostlivosti a práva styku s dieťaťom, patria k vykonaniu v zmysle tohto ustanovenia, ktoré sa riadi právnym poriadkom členského štátu výkonu, alebo ich možno považovať za súčasť rozhodnutia o rodičovskej starostlivosti a o práve styku s dieťaťom, ktoré je podľa nariadenia Brusel I⁽²⁾ vykonateľné v inom členskom štáte?
4. Keď sa navrhuje vymáhanie pokuty v inom členskom štáte, musí sa žiadať, aby sa v členskom štáte, v ktorom bolo rozhodnutie prijaté, osobitne stanovila konečná výška vymáhateľnej pokuty, a to aj vtedy, keď sa na vymáhanie nevzťahuje nariadenie Brusel I?
5. Ak je pokuta (astreinte) stanovená na účely zabezpečenia vykonateľnosti rodičovského práva styku s dieťaťom vykonateľná v inom členskom štáte, bez toho, aby v členskom štáte pôvodu bola osobitne stanovená konečná výška vymáhateľnej pokuty:

a) Je napriek tomu podmienkou vymáhania pokuty posúdenie toho, či bolo právo styku s dieťaťom porušené z dôvodov, ktorých zohľadnenie bolo vzhľadom na práva dieťaťa nevyhnutné, a

b) ak áno, ktorý súd je príslušný na posúdenie týchto okolností, presnejšie povedané,

i) je právomoc súdu štátu výkonu vždy obmedzená len na posúdenie toho, či sa údajné porušenie rodičovského práva styku s dieťaťom zakladalo na dôvode, ktorý výslovne vyplýva z rozhodnutia vo veci samej, alebo

ii) vyplýva z práv dieťaťa chránených v Charte základných práv Únie, že súd štátu výkonu má rozsiahlejšiu právomoc alebo povinnosť posúdiť, či bolo právo styku s dieťaťom porušené z dôvodov, ktorých zohľadnenie bolo nevyhnutné na ochranu práv dieťaťa?

- (¹) Nariadenie Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, s. 1; Mím. vyd. 19/004, s. 42).
- (²) Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. ES L 338, s. 1; Mím. vyd. 19/006, s. 243).

Žaloba podaná 27. januára 2014 — Španielske kráľovstvo/Európsky parlament a Rada Európskej únie

(Vec C-44/14)

(2014/C 71/22)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobca: Španielske kráľovstvo (v zastúpení: A. Rubio González, splnomocnený zástupca)

Žalovaní: Európsky parlament a Rada Európskej únie

Návrhy žalobcu

— zrušiť článok 19 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1052/2013 z 22. októbra 2013 (¹), ktorým sa zriaďuje európsky systém hraničného dozoru (EUROSUR),

— zaviazat žalované inštitúcie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Porušenie článku 4 Schengenského protokolu v spojení s článkom 5 tohto protokolu. Článok 19 nariadenia Eurosur stanovuje postup *ad hoc* účasti Spojeného kráľovstva a Írska na systéme Eurosur prostredníctvom dohôd o spolupráci. Stanovuje pritom postup účasti týchto členských štátov, ktorý ide nad rámec článku 4 Schengenského protokolu, ktorý hmotno-právne kladie Spojené kráľovstvo a Írsko na rovnakú úroveň s tretími krajinami nepatriacimi do Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ L 295, s. 11.